โรงเรียนนรพยัคฆ์วิทยา
NORAPHAYAK WITTHAYA SCHOOL

แบบฟอร์มตัวละครนักเรียน

ข้อมูลประวัติส่วนตัว

ชื่อ - นามสกุล : ปุณณ์ณธี ศิณณ์ฤธัย (Puunnathee Sinnruthai)
ชื่อเล่น : หนิงเหม่ย (Níngměi)

เพศ : ชาย
วัน/เดือนเกิด : 10 dec
อายุ : 16 y/o
ส่วนสูง/น้ำหนัก : 168 cm / 51 kg
หมู่โลหิต : AB

เชื้อชาติ/สัญชาติ : ญี่ปุ่น (คุณม๊า) - จีน (คุณป๊า) / ไทย (คุณป๊า)
ศาสนา : พุทธ (แต่จริงๆ ค่อนไปทางไม่นับถือศาสนาเหมือนกับคุณแม่ที่เป็นคนญี่ปุ่น)

ข้อมูลทางการแพทย์

ประวัติการแพ้ : -

โรคประจำตัว : โรคภูมิแพ้เกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ ; ปกติไม่ค่อยแสดงอาการเท่าไหร่นัก แต่พอเริ่มเข้าสู่ช่วงอากาศเปลี่ยนแปลง, อยู่ในบริเวณที่มีฝุ่นละอองตั่งต่าง, etc. จะเริ่มคัดจมูก จาม มีน้ำมูกเล็กน้อย หากหนักเข้าก็จะเริ่มปวดศีรษะ เป็นต้น

อุบัติเหตุ : -

ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน

ชั้นปีการศึกษา : ม.4
ห้อง : 1
สายการเรียน : คณิต-วิทย์
โปรแกรม : Intensitive
รหัสประจำตัวนักเรียน :
ชมรมที่สังกัด :

ชีวประวัติ

ครอบครัวทางฝั่งป๊าเป็นครอบครัวเชื้อสายจีนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ ม๊าเป็นคนญี่ปุ่นแท้ที่ย้ายมาประเทศไทยตั้งแต่แต่งงานกับป๊า

ม๊ากับป๊าแยกบ้านกันอยู่ตั้งแต่หนิงเหม่ยยังใช้คำนำหน้าชื่อจริงเป็นเด็กชายอยู่ (เรียกง่ายๆ แบบไม่เว่นเว้อก็ตอนที่หนิงเหม่ยขึ้นม.1นั่นแหละ) นานน้านทีจะไปมาหาสู่กันเมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีเวลาว่าง **แต่เห้ยเดี๋ยวก่อน** ต้องขอเท้าความก่อนว่าทั้งป๊าและม๊านั้นไม่ได้มีปัญหาอะไรกัน รักกันมากจนบางทีลูกยังเหม็นเบื่อ ที่แยกกันอยู่ก็เนื่องจากคุณป๊ามีธุรกิจรีสอร์ตอยู่ที่เชียงใหม่ และส่วนตัวคุณม๊านั้นอยากเปิดคาเฟ่ญี่ปุ่นที่กรุงเทพมหานคร พวกท่านก็เลยพากันซื้อบ้านไว้หลังหนึ่งที่เมืองหลวงของประเทศไทย สานฝันร้านคาเฟ่โอก้าซังเขาแหละ แฮปปี้กันทุกฝ่าย

แม้ม๊าจะเป็นคนญี่ปุ่น และป๊าเป็นไทยจีน แต่เด็กๆ นั้นเกิดที่เชียงใหม่ หนิงเหม่ยและอาเฮียทั้งหลายเลยสถาปนาตนเป็นคนเหนือเรียบร้อย

หนิงเหม่ยมีมนุษย์ที่มีบิดามารดาเป็นคนเดียวกันรวมทั้งสิ้นอีกสองชีวิต เด็กชายปุณณธีร์เป็นลูกชายคนเล็ก ทางครอบครัวยืนยันได้ว่าสามพี่น้องรักกันดี ถึงบางทีตั๋วเฮียจะชอบแหย่อาตี๋อย่างเขาบ่อยๆ (ซึ่งเฮียคนกลางก็ไม่ได้มีทีท่าแยแสอยากจะเข้ามาห้ามทัพเสียเท่าไหร่ ออกจะชอบมานั่งดูพวกเขาตีกันเป็นสื่อบันเทิงเสียมากกว่า) แต่ก็ถือว่ารักใคร่กลมเกลียวกันดีจริงๆ นะ ใครมาแตะเฮียเขาเมื่อไหร่ล่ะก็ โดน~~ต่อย~~ตีแน่

ในเรื่องของการเรียน, อย่างที่กล่าวไปข้างต้น คุณม๊าของเด็กชายหนิงนั้นเริ่มเข้ามาเปิดกิจการร้านคาเฟ่ที่กทมเมื่อตอนเขาเพิ่งขึ้นชั้นมัธยมต้น ทำให้ทั้งเขาและพี่ชายคนกลางที่ยังอยู่ชั้นมัธยม ต้องย้ายมาเรียนที่กทมตามคุณม๊าเขาด้วย

แรกเริ่มที่ย้ายโรงเรียนมา หนิงเหม่ยเรียนม.ต้นอยู่ที่โรงเรียนนานาชาติแห่งหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แม้จะมีผลการเรียนอยู่ในระดับที่จัดว่าดีเยี่ยม (เกรดไม่เคยต่ำกว่า 3.9) แต่ในด้านพฤติกรรมการประพฤติตน เจ้าตัวนั้นติดจะดื้อไป(ไม่)นิดหน่อย และด้วยเหตุผลยิบย่อยอีกหลากหลายสิ่งอย่าง เด็กคนนี้เลยมีความคิดที่ว่าไม่อยากจะต่อโรงเรียนนานาชาติที่เดิม กอปรกับในขณะนั้น มีญาติ/คนรู้จักของทางครอบครัว เพิ่งเรียนจบจากโรงเรียนนรว. ทางครอบครัวก็ได้ลองไปนั่งจับเข่าคุยแลกเปลี่ยนข้อมูลโรงเรียนตั่งต่าง ซึ่งก็ทำให้ได้รู้เกี่ยวกับชื่อเสียงของนรว.มาอยู่มากโข ทำให้เมื่อถึงคราวที่ต้องสอบเข้าชั้นมัธยมปลาย หนิงเหม่ยเลยเลือกที่จะไม่ต่อที่โรงเรียนเดิมและหันหน้ามาสอบเข้าที่นรพยัคฒ์วิทยาแห่งนี้แทน

ซึ่งเขาเลือกสอบเข้าสายวิทย์-คณิต ด้วยเหตุผลเหมือนกับเด็กทั่วไปที่ยังไม่รู้ตัวว่าอยากเป็นอะไรกันแน่นั่นล่ะ อย่างน้อยเลือกเผื่อเอาไว้ ในอนาคตถ้าอยากเบนสายอะไรจะได้ไม่ยุ่งยากหรือนึกเสียดายทีหลัง วิชาคำนวณกับวิทยาศาสตร์ก็ไม่ใช่สิ่งที่เขาเกลียดอะไร และทางครอบครัวก็ไม่ได้ติดขัดโต้แย้งใดใด แน่สิ สปอยล์อาตี๋กันทั้งบ้าน

นิสัย :

- **ดื้อรั้น** : ตัวดื้อของบ้าน (ที่จริงก็ดื้อทั้งบ้าน ว่าน้องมันอย่างเดียวไม่ได้) ยึดมั่นในจุดยืนและความคิดของตนเอง กระนั้นก็ไม่ใช่พวกหัวรุนแรงที่จะไม่รับฟังใคร เอาง่ายๆ หนิงไม่ใช่ประเภทไม่ฟังเหตุผล คือมันฟังนะ แต่จะเห็นด้วยและทำตามมั้ย อันนี้ก็อีกเรื่อง
- **ค่อนข้างเอาแต่ใจ** : น้องเล็กของบ้านศิณณ์ฤธัย โดนตามใจมาตั้งแต่เด็กๆ (ปัจจุบันเบาลงเยอะเพราะอยู่กับพี่ชายคนกลางเสียส่วนใหญ่ และพี่มันไม่ตามใจขนาดนั้น)
- **ลักษณะภายนอกดูเหมือนจะใจเย็น** : ซึ่งก็จริง (เอ้า) เขาเป็นคนใจเย็นที่หลอดความอดทนต่ำกับบางสิ่งบางอย่างเฉยๆ ซึ่งหากมีเรื่องกันก็อยากให้ระวังเอาไว้ ภายใต้ใบหน้านิ่งที่แลดูจะไม่สนใจอะไรนั่นน่ะ *ความจริงหนิงเหม่ยกำลังนับ 1-100 ในใจอยู่* เขาไม่ใช่สายประนีประนอม เด็กคนนี้เน้นเทคแอคชั่น ทางที่ดีอย่าทำให้อารมณ์เสียจะดีกว่า
- **คำพูดคำจาติดห้วน** : น้ำเสียงอ่อนนุ่มหลุดออกจากปากเด็กชายปุณณ์ณธีแทบจะนับครั้งได้ ถึงหนิงจะรู้จักวางตัว มีครับลงท้ายประโยคตามความเหมาะสม แต่น้ำเสียงที่ใช้สนทนากับใครก็ตามนั้นค่อนข้างจะห้วนดั่งมะนาวไม่มีน้ำ เรียบนิ่งประหนึ่งพื้นถนนที่ถูกปูอย่างประณีตในต่างประเทศ เป็นอีกหนึ่งเหตุผลที่ทำให้บางทีหนิงเหม่ยดูเป็นเด็กไม่มีสัมมาคาระเต้เท่าไหร่นัก
- **ไม่ค่อยแสดงความรู้สึกเชิงบวกออกมาทางสีหน้า** : ไม่ชินกับการยกมุมปากแย้มรอยยิ้ม สีหน้าไม่กี่แบบที่แสดงออกมาบ่อยๆ ก็ดูจะเป็นอากัปกิริยาที่คิ้วขมวดเข้าหากันเป็นปม สีหน้าที่แสดงออกถึงความรำคาญ ไม่ก็มุมปากกดลง หรือไม่ก็เรียบนิ่งไปเลย
- **ฆ่าได้หยามไม่ได้** : ตัวไม่ใหญ่+แรงไม่เยอะขนาดนั้นก็จริง แต่บอกไว้ก่อนว่าใจสู้มาก ใครมาหาเรื่องอะไรก็พร้อมตุ้บตั้บเสมอ กลัวที่ไหน
- **ติดวางมาดในการกระทำ** : ถึงจะหัวรั้น แต่หนิงเหม่ยไม่ชอบการถูกมองว่าเป็นเด็กเล็กจอมเอาแต่ใจที่อยากได้อะไรก็ต้องได้ เพราะแบบนั้นเลยมักจะชอบทำตัวเข้มแข็งอยู่เสมอ ใครมาบอกว่าเป็นเด็กเล็กนี่คือขมวดคิ้วใส่ทันใด เขาโตแล้ว!
- etc. รอเพิ่มเติมจากการโรลเพลย์

สิ่งที่ชอบ :

- ~~ไม่มี~~
- อากาศอุ่นกำลังดี
- ลูกอมลูกกวาดใดๆ ex. จูปาจุ๊ปรสสตรอว์เบอร์รี
- การเดินเล่นในเวลากลางคืน
- วิชาคำนวณ / ฟิสิกส์ (จริงๆ ก็ไม่ได้ชอบอะไรขนาดนั้น แค่ถนัดมันเลยสนุก ก็เลยเออ-ออว่าชอบก็ได้)
- หนังสือตั่งต่าง ไม่ว่าจะเป็นนวนิยาย, มังงะ, etc. เป็นคนรักการอ่าน
- etc.

สิ่งที่ไม่ชอบ :

- ~~เยอะ~~
- อากาศที่เย็นและแห้งเกินไป (ภูมิแพ้ขึ้นละมันน่ารำคาญ)

- สุนัข อันนี้ไม่เชิงว่าไม่ชอบขนาดนั้น เอาเป็นว่าไม่อยากอยู่ใกล้จะดีกว่า คือเคยโดนแง่มจนได้แผล+แพ้ขนหมา กอปรกับเขารู้สึกว่ามันเป็นสิ่งมีชีวิตที่ค่อนข้างจะอเลิร์ตเกินไปสักหน่อย เพราะแบบนั้นเลยไม่ค่อยอยากเสวนาด้วยเท่าไหร่นัก
- เครื่องดื่มใส่น้ำแข็งในแก้วเซรามิก มันละลายไว เลอะ ไม่ชอบเวลาต้องมาเช็ด
- เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่ถูกปาก ไม่อร่อย คนเราจะกินของไม่อร่อยไปทำไม
- ถั่วงอก
- อาหารรสจัด
- คนประเภทที่ชอบเข้ามาวุ่นวายมากเกินไป
- เสียงดังโหวกเหวก
- การออกแรงเยอะโดยไม่จำเป็นติดต่อกันเป็นเวลานาน
- กลิ่นเหงื่อ
- etc. อีกมายมากหลากสิ่งอย่าง แต่ใส่มากกว่านี้เดี๋ยวมันจะกินพื้นที่ไปหนึ่งหน้ากระดาษเต็มๆ เอาน่ะซี

งานอดิเรก :

- อ่านหนังสือ (แน่นอนว่าไม่ใช่หนังสือเรียน)
- หัดเข้าครัวกับคุณม๊า
- เดินหาหนังสือน่าอ่านในร้านหนังสือ/ห้องสมุด
- ดูแลต้นไม้ในบ้าน
- ฟังเพลง
- etc.

ความสามารถพิเศษ :

- ศิลปะป้องกันตัว : ยูโด / ไอคิโด
- เก่งวิชาคณิต / ฟิสิกส์
- ปอกแอปเปิลสวย คว้านมะยงชิดได้ สองอันนี้นับมั้ยอะ

ที่อยู่ : บ้านเดี่ยวสองชั้นแถวเขตรังสิต / คอนโดส่วนตัวแถวพญาไท (วันธรรมดาส่วนใหญ่จะใช้ชีวิตอยู่ที่นี่ เพราะไม่อยากใช้เวลาเดินทางนาน)

อื่นๆ :

- ผมหน้าม้ายาวปรกคิ้ว แต่วันไหนที่ต้องตรวจผมก็จะมีวิธีเซ็ตผมให้หน้าม้ามันไม่เกินคิ้วมาจนได้
- เจาะหู ขวา2 ซ้าย4 ชอบใส่ต่างหูมาก แต่เวลาเข้าห้องเรียนมักจะถอดเสมอ
- มีไฝที่เปลือกตาซ้าย ต้นคอซ้าย ใต้ริมฝีปากขวา ไหปลาร้าด้านขวา และใต้ร่มผ้าอีกประมาณสองสามที่
- ต้นขาขวามีรอยแผลเป็น (แมวข่วน สามเส้นเน้นๆ)

- แพ้ขนแมวเช่นเดียวกับที่แพ้ขนหมา โดนแมวข่วนเหมือนที่โดนหมาแง่ม แต่แมวไม่วุ่นวายไม่โหวกเหวกเหมือนหมา มันเลยไม่ถูกจัดอยู่ในลิสต์สิ่งที่ไม่ชอบของหนิงเหม่ย
- ชอบใส่เสื้อคลุมแขนยาวมาโรงเรียน คือพลาสเตอร์แปะแผลเต็มแขนเต็มขา ซุ่มซ่ามก็ส่วนหนึ่ง แต่อีกส่วนใหญ่ๆ คือเวลาโดนหาเรื่องละสู้ไง พอสู้ละก็ได้แผล ถามว่าเข็ดมั้ย ไม่
- สายตาสั้น (-5.00~-6.00) ไม่ชอบถอดแว่น ไม่ชอบใส่คอนแท็คเลนส์ด้วย เคืองตา
- พูดญี่ปุ่นได้เพราะเอาไว้คุยกับม๊าเวลาจะนินทาป๊าต่อหน้าป๊า(.) ม๊าพูดไทยไม่ค่อยคล่อง คือพูดได้แหละ แต่ยังไม่ปร๋อเท่าคนไทยแท้
- ม๊าเปิดร้านคาเฟ่ญี่ปุ่นอยู่ในกทม. (เป็นคาเฟ่ที่นำเข้าวัตถุดิบตั้งต่างมาจากญี่ปุ่นโดยตรง) วันหยุดว่างๆ ก็ช่วยงานม๊าที่ร้านแหละ
- เวลาอยู่กับป๊า จะเรียกแทนคุณแม่ว่าม๊า แต่ถ้าอยู่กับคุณแม่คนเดียวก็จะเรียกโอก้าซัง
- จริงๆ ไม่ค่อยชอบให้ใครเรียกชื่อเล่น (คือเขาชอบชื่อที่ครอบครัวตั้งให้นะ แค่เคยโดนล้อชื่อแล้วมันฝังใจนิดหน่อย แต่พอโตขึ้นมาก็พยายามเลิกฝังใจแหละ ให้มางอแงที่คนเรียกชื่อเล่นแล้วมันเหมือนเด็กอะ) ชอบให้เรียกปุณณ์มากกว่า ไม่ได้ถึงขั้นถ้าเรียกแล้วจะโดนต่อยหรอก คือมันก็อยู่ที่บริบทด้วย ถ้าเรียกหนิงเหม่ยแบบจงใจกวนเท้า=ได้เห็นภาพคนขมวดคิ้วเป็นปม

ช่องทางการติดต่อ

ทวิตเตอร์ตัวละคร : @puunnn_nrw (สร้างหลังผ่าน)
ช่องทางการติดต่อผู้ปกครอง : DM ตัวละคร
ลิงก์ดอคย่อ : https://bit.ly/3rd59YS